

MEȘTERI POPULARI DÎMBOVIȚENI, PARTICIPANȚI LA LUPTA PENTRU INDEPENDENȚĂ ȘI UNITATE NAȚIONALĂ

PETRE DRĂGĂȘOIU

O familie de meșteri populari care au practicat și practică olăritul în special, din tată în fiu, este familia Dragomir din com. Mănești, satul Drăgăești-Pămînteni.

Nicolae Dragomir, născut în februarie 1909, lucrează de la 14 ani, învățînd meșteșugul de la tatăl său, Ion Dragomir. De altfel, Nicolae Dragomir a practicat și alte meserii, printre care dulgheritul, zidăritul, cizmăritul, sobăritul, dar se consideră olar. Așa cum spune a „lucrat ceramică de tot felul, de la ceașcă pînă la oala de 2 dl.“. La tîrg oalele lui nu rămîneau niciodată nevîndute, pentru că le făcea „cum îi sta ei bine și la gură și la buză și la format și față de ceilalți făceam puțin mai mult de jumătate, ei făceau cinci, eu făceam trei și le „încondeiam“ cum îmi plăcea, cu șerpi, teacă de fasole, frunză de stejar și altele“.

Ceramica centrului Drăgăești-Pămînteni este de uz, adecvată întrebuințărilor casnice, încadrîndu-se, în general, în ceramica roșie românească.

„Lutul pentru vase era adus din imediata apropiere a satului, din locul numit „La Hurupina“, pe șoseaua Ludeștilor, din deal, de la „Băjenari“, ori de sub „Coasta Cotinii“, sau de la „Prunii olteni“¹.

Barbu Slătineanu considera centrul „cel mai curios caz de continuitate, prin menținerea tradițiilor ornamentale“².

Printre motivele decorative intens utilizate întîlnim cele de factură arhaică cu interpretări geometrice cum sînt „valul“ și „spirală“ și o altă categorie, mai complexă, cu reprezentări vegetale stilizate.

O categorie aparte de ceramică lucrată pînă de curînd de Nicolae Dragomir sînt figurinele antropomorfe, mai ales cele feminine, oameni ai satului, rude, calul și călărețul precum și alte figurine zoomorfe diverse.

¹ Cicerone Mareș, Gheorghe Bulei, *Satul Drăgăești — centru ceramic dîmbovițean*, Valachica, nr. 10—11, p. 161.

² Barbu Slătineanu, *Studii de artă populară*, Ed. Minerva. Buc., 1972, p. 757.

Un lucru interesant ce merită a fi consemnat este faptul că evenimentele istorice mai importante la care au participat, și-au găsit o reflecție în meșteșugul familiei Dragomir, așa cum menționează Nicolae Dragomir, în diferitele figurine antropomorfe cu camarazi de arme.

Bunicul după mamă al lui Nicolae Dragomir este Nicolae Gh. Ștefan, olar care a preluat și el meșteșugul de la tatăl său și care a participat la Războiul pentru independență din 1877, având 30 de ani și gradul de sergent. În figura 1 se observă și diferite medalii pe care Nicolae Gh. Ștefan le-a primit pentru merite deosebite pe câmpul de luptă.

Fig. 1. Olarul Nicolae Gh. Ștefan, participant la Războiul pentru independență din 1877.

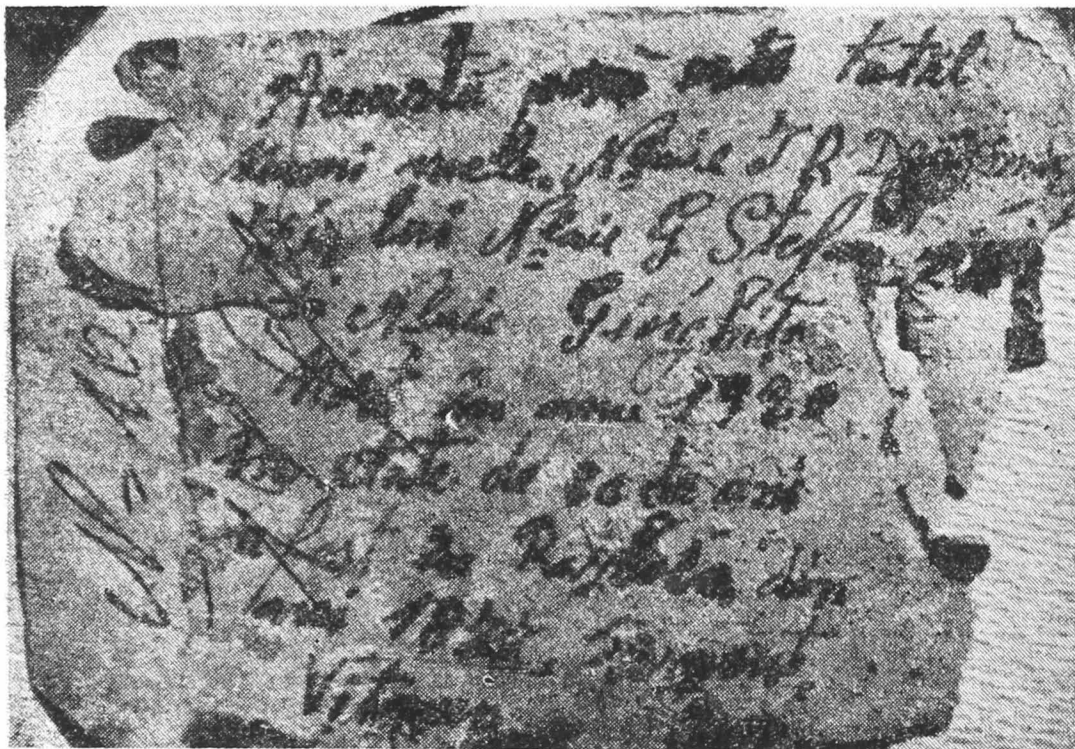

Fig. 2. Însemnare a olarului Nicolae Dragomir pe spatele fotografiei bunicului său.

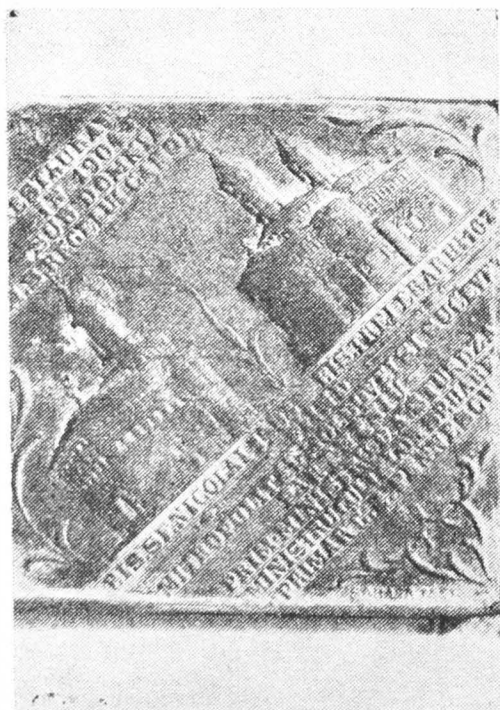

Fig. 3-4. Medalie dobândită de olarul Nicolae Gh. Ștefan pe câmpul de luptă.

Fig. 5. Olarul Nicolae Dragomir pe prispa casei sale.

Fig. 6. Olarul Nicolae Dragomir în camera-expoziție de ceramică, fotografii și medali.